9 Ιουνίου 2010

Ένα κοριτσάκι που ήθελε να αγκαλιάσει το φεγγάρι

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή

Μια φορά κι έναν καιρό σε μία πολύ μακρινή χώρα υπήρχε ένα κοριτσάκι που του άρεσε πάρα πολύ να κοιτά το νυχτερινό ουρανό. Της άρεσε να κοιτά τα άστρα. Ήταν τόσο όμορφα! και είναι ακόμα. Μα πιο πολύ απ όλα της άρεσε να παρακολουθεί το φεγγάρι. Το φεγγάρι πάντα τη μάγευε, πάντα την έκανε να

αισθάνεται καλύτερα. Μια ματιά στο φεγγάρι ήταν αρκετή για να την κάνει να ξεχάσει κάθε της έγνοια, κάθε της αγωνία.

Σίγουρα και σε σένα σου αρέσουν τα αστέρια και το φεγγάρι, αλλά δεν ξέρω κατά πόσο θα ήθελες και εσύ να ακουμπήσεις το φεγγάρι. Είναι αλήθεια πως το φεγγάρι πολλές φορές φαίνεται ότι είναι πολύ κοντά. Η μικρή Ακράμ συχνά τέντωνε το χέρι της για να το πιάσει. Τόσο κοντά της φαινόταν ότι ήταν, αλλά μόλις τέντωνε το χέρι της έβλεπε ότι χρειάζονταν να πάει ακόμα λίγο πιο ψηλά για να καταφέρει να το πιάσει. Έτσι ανέβαινε πάνω σε μία καρέκλα και παρατέντωνε το χέρι της, αλλά πάλι τίποτα. << Κατέβα από την καρέκλα>> της φώναξε η μαμά της. << Προσπαθώ να πιάσω το φεγγάρι>> απαντούσε η μικρή Ακράμ. (περισσότερα...)